

то си тврашє ржцє те на сéкого ѿ нíхъ, и́сцилáваши ги.

41 И излáзеха и́ дíаволи ѿ мно́зинा, който вýкаха, и́ говóреха защо тý си Христóсъ Сынъ Бóйї, и́ запрещáваши їмъ, и́ не даваше да дíматъ, че знáеха защо є тóй Христóсъ.

42 И като склони, излéзъ и́ ѿиде въ пóсто мéсто: а нарóди те го трáсеха, и́ дойдóха при нéго: и́ оуджржáваха го да не бы си ѿишéлъ ѿ нíхъ.

43 А Іисéсъ ѹмъ рéче: защо и́ на дрѓи градове трéбвва да благовéстимъ цárство то Бóйї: защото за това самъ прáтенъ.

44 И проповéдаваше въ сокорица та Галлéйски.

ГЛАВА 8.

И когато нарóдо го навáлаша да слáша слóво Бóйї, тóй стоéше при єзере то Гени-карéтско:

2 И видé двé гемíи, който стоéха при єзере то: а рýкаре те бéха излéзли ѿ нíхъ, та си мýеха мréжи те.

3 А Іисéсъ влéзе въ єдинъ ѿ гемíи те, којто бéше Симѡнова, и́ моли го да ѿдалéчи малко ѿ землѧ та: и́ сéдна та оучеше нарóды те ѿ гемíя та.

4 И когато престанà да дíма, рéче на Симѡна: иди въ по джлéоко то, и́ фжрлéте мréжи те си да оудобите.

5 И ѿговори Симѡнъ, и́ рéче м8: Настáвниче, сýчка та нóцъ сме се тврдáли, и́ нíчто не оудовéхме: но по твоа да дíма да фжрлимъ мréжа та.

6 И когато направíха товà, оудовéха мнóгое мнóжество рýбы: што се раздíраше мréжа та ѹмъ.

7 И помаáха на дрѓина та си който бéха въ дрѓа гемíя, да дойдатъ да ѹмъ помóгнатъ: и́ дойдóха, и́ наплнíха и́ двéте гемíи, до тóлко што ѹмъ да потжнатъ.

8 И като видé товà Симѡнъ Пётръ, припадна на колéна та Іисéсови и́ говóреше: излéзни ѿ мéне, Гóсподи, защото самъ ѕзъ гре́щенъ человéкъ:

9 Защото го фанá стрáхъ, и́ сýчки те дрѓи те който бéха съ нéго, за оудобованїе то нарýбы те, който фанáха.

10 Подóенъ и́ Іакѡвъ и́ Іѡанна, сыновè те Зеведéови, (фанá стрáхъ) който бéха дрѓаре Симѡнови, и́ рéче Іисéсъ на Симѡна: не бóйсе: ѿ тýка на тámъ ѹже да лóвишъ человéцы.

11 И като извлéкоха и́ двéте гемíи на землѧ та, ѿстаниха сýчко, и́ ѿидóха по нéго.

12 И като бéше Іисéсъ въ єдинъ градъ, єто, че дойдé нíкой человéкъ, който бéше пjленъ съ проќаза: и́ като